

در سال ۱۹۹۷، ترکیه با تهاجم گسترده نظامی به شمال عراق، چریک‌های حزب کارگران کرد (پ.ک.ک.) را سرکوب کرد. «پ.ک.ک.» گروهی از کردهای ترکیه هستند که تلاش می‌کنند تا یک سرزمین مستقل کردی را در جنوب شرقی ترکیه تشکیل دهند. نزدیک به ۳۰ میلیون کرد بین کشورهای ایران، عراق، ترکیه و سوریه زندگی می‌کنند. کردها در شرایط نامطلوبی در جنوب شرقی ترکیه بسر می‌برند.

منبع: Francesco Zizola/ Agenzia Contrasto/ Katz Pictures Ltd

یک تیم از دانشمندان مؤسسه «راسلین» در «ادینبرگ» اسکاتلند در ۲۸ فوریه موفق به تولید نخستین بره شبیه‌سازی شده شدند. این تیم به سرپرستی دکتر «یان ویلموت» که در تصویر نشان داده می‌شود، با برداشتن یک سلول واحد از جنین یک گوسفند بالغ و مخلوط کردن آن با یک واحد بدون تخمک که تمام «دی ان ای» آن جدا شده بود، موفق به این کار شدند که انقلابی در جهان پزشکی محسوب می‌شود. جنین تولید شده سپس به یک گوسفند مادر جایگزین وارد شد و منجر به تولد بره‌ای به نام «دالی» شد که به طور ژنتیکی با گوسفندی که از ابتدا «دی‌ان‌ای» گرفته شده بود، یکسان بود.

منبع: Nicholas Le Corre/ Tony Ribeiro/ Gamma/ FSP/ London

یک زن در خارج از بیمارستان «آزمیرلی» در سال ۱۹۹۷، جایی که بعد از کشتار در «بنتاه» الجزایر، کشته‌ها و مجروحان به آنجا منتقل شدند، گریه می‌کند. این کشتار دسته جمعی و انفجارهای حاصل از بمب گذاری، پس از آنکه از نتایج انتخابات سال ۱۹۹۲ را لغو کرد، رخ داد. در این انتخابات حزب بنیادگرای اسلامی «جبهه نجات اسلامی» پیروز شده بود. این درگیری ها از سال ۱۹۹۲، بیش از ۶۰ هزار کشته بر جای گذاشت.

عکس: Hocine

یک بیمار کرد در بیمارستان آموزشی سلیمانیه عراق پس از انفجار بمبی در نزدیکی خانه اش از سوختگی های شدید رنج می برد. کردها با جمعیت ۲۶/۳ میلیون نفر، چهارمین گروه بزرگ قومی در خاورمیانه را تشکیل می‌دهند. کردها در عراق و ترکیه تقریباً یک چهارم جمعیت و در ایران و سوریه نیز اقلیت های کوچکتری را تشکیل می‌دهند. در عراق آنان خودمختاری را به دست آوردند اما این امر به شدت تحت تأثیر جنگ های گروهی سلاطین جنگ قرار گرفته است.

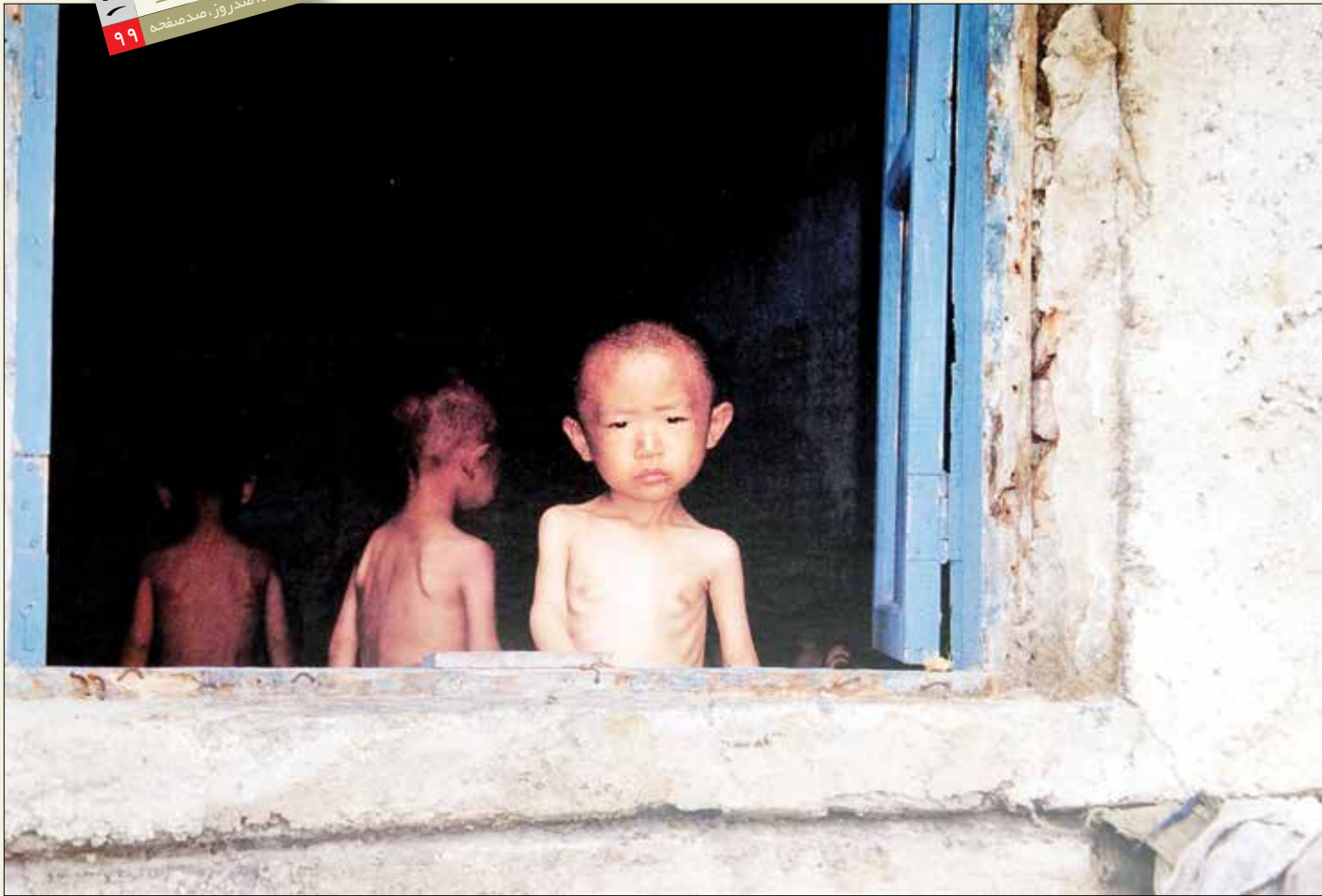
عکس: Francesco Zizola

در اول مه سال ۱۹۹۷، رای دهندگان بریتانیایی حزب کارگر پس از آنکه نام‌های این حزب تنها ۱۷۴ کرسی از ۴۱۸ کرسی پارلمان را به محافظه کاران واگذار کرده بودند، در انتخابات عمومی پیروز شدند. در این دوره از انتخابات، رای مردم به محافظه کاران و کرسی های کسب شده توسط آنان از سال ۱۹۰۶ اکنون، کمترین بود. چند محافظه کار برجسته و اعضای کابینه دولت در حوزه های انتخاباتی خود شکست خوردند و «جان میجر» نخست وزیر بریتانیا و رهبر حزب محافظه کار مجبور به استعفا شد.

منبع: David Modell/ IPG/ London

۱۹۹۷
یک سده، صدروز، صدمنطقه
۱۹۹۷

منبع: J. Killeuilen/ Trocaire/ Corbis Sigma

گرسنگی کودکان، فریاد خاموش

زیبا آفریده است. من احساس و رنج، درد و اندوه و تسلیم بودن محض و تباهی انسانی را نمی‌بینم. گرسنگی را می‌بینم، گرسنه نمی‌شوم، تشنه نمی‌شوم آشک نمی‌ریزم، صدای طوفانی شکم خالی کودکان را که به غرش دور ابرهای در تاریکی شب می‌ماند نمی‌شنوم.

عکاس چیدمانی از تنهایی کودکان را در فضایی سمبلیک به تصویر کشیده، اگر توضیح زیر عکس را بخوانیم همچون هزاران تصویر زیبای فقر و گرسنگی دیگر است که ما را به سوی اثری هنرمندانه می‌برد تا به فراسوی تصویر، یعنی به مرگ ناشی از گرسنگی؛ به فرار عدالت و آزادی از وجود و جان انسانی؛ تو گویی این عکس گرسنگی را به سخره گرفته تا از آن تابلویی هنرمندانه خلق کند که موفق نیز بوده. بدون شک این عکس توان همبازی سازمان ملل را برنینگخته است، اما ممکن است کمک کرده باشد از ظلمت درون اتاق به آبی امید شکلی تازه از مفهومی کهن یعنی گرسنگی معنایی خلق کند یا در تصمیم گیرندگان کمک‌رسانی این مفهوم را تداعی کند. عکاسی که از جان و جوهره گرسنگی انسان تصویری ماندگار خلق کند نایاب است.

تا به امروز تنها عکسی که با تکیه بر حقیقت گرسنگی توانست بر جهان تأثیر بگذارد، عکس آن کودک خردسال آفریقایی است که در واپسین لحظات حیات خویش در تسلیم شدگی و ناتوانی محض در خود مجاله شده و چند قدم این سوتر لاشخور بزرگی در انتظار مرگ او بی رحمانه و صبور ایستاده است. آنگاه که هنر در عرصه دردهای بشری به سوی زیبایی شناسی رفته باخته حتی اگر جایزه‌ای هم کسب کرده باشد. گرسنگی را نمی‌توان به تصویر کشید فقط می‌توان آن را زیست، سپس در حقیقت زندگی یافته قدرت و ثروت و خودخواهی بشری را نشانه رفت، تاریخ را نشانه رفت. وجدان را نشانه رفت. من اما همچنان از دنیای بی‌کودک می‌ترسم چه با این عکس چه بی آن. گرسنگی فریاد خاموش خدا از درون انسان‌هاست تا یکدیگر را ببینیم و دست گیریم.

سپر تراشیده‌های نئونازی که شعارهایی در خیابان‌های آلمان بویژه در شرق این کشور، در حمایت از نازی‌ها سر می‌دادند، در اواخر دهه ۱۹۹۰، شدیدترین جرایم راست‌گرایان افراطی آلمان را مرتکب می‌شدند. در سال ۱۹۹۷ میلادی تعداد نئو نازی‌های فعال در این کشور حدود ۴۵ هزار نفر بود. در جریان تظاهرات و درگیری نئو نازی‌ها با پلیس آلمان در دهمین سالگرد مرگ «وولف هس» جانشین هیتلر، ۲۲۰ نفر از آنان دستگیر شدند. تصویر، نسل جدیدی از نازی‌ها در آلمان را نشان می‌دهد.

منبع: Martin Langer/Agentur Focus/Colorific/ London

با پرتاب سنگی از سوی یک مرد فلسطینی بمطرف سربازان اسرائیلی، گلوله‌ای به سوی او شلیک می‌شود. تصمیم اسرائیل در ماه مارس ۱۹۹۷ برای ساخت یک منطقه جدید یهودی در شرق بیت‌المقدس موجب شورش در بیت اللحم شده و تیرگی روابط بین رژیم صهیونیستی و جهان عرب را در پی داشت. به‌دنبال آن، اتحادیه عرب خواستار تحریم دوباره دولت اشغالگر شد.

عکس: Wendy Sue Lamm

گرسنگی عادت ناخواسته بشری با فقر گرسنگی فرق دارد، فقیر با گرسنه فرق دارد. اگرچه هر دو آن دیگری را تداعی می‌کند. فقر نداشتن است و گرسنگی ستم و استبداد. آنکه فقیر است امید نجاتش هست اما گرسنه را امید نجاتی نیست وقتی تنه‌است و هیچ راهی برای به توان رسیدنش وجود ندارد. زیرا گرسنگی فرسودگی بشری است که نهایت فقر است. در فقر و فقیر احتمال فساد و تباهی هست حتی خونریزی زیرا فقیر می‌خواهد خود را از وضعیت موجود نابرابر نجات دهد او برای این کار توانی دارد تا اندک اندک خوراکی از راه سرقت و... بیاید اما انسان گرسنه در وضعیت تسلیم محض قرار دارد. زیرا همه آنچه بودگی او را معنا می‌بخشد از دست می‌رود، او امید به دست دیگری دارد نه به توان خویش. زیرا گرسنگی نخستین چیزی را که از آدمی می‌دزد اراده است.

گرسنگی میراث شوم بشری است که از قدرت و ثروت تعدادی معدود و محدود پدید آمده است و حالا دیگر پدیده نمایشی و عادت شده‌ای است که در عکس عکاسان و مجلات و کارت پستال‌های یونیسف و خبرها صورتی رمانتیک به خود گرفته است. سرتاسر این کره خاکی کوچک ما از آفریقا تا آسیا و حتی بخش‌هایی از آمریکا و اروپا تصاویری از انسان گرسنه می‌بینیم. حتی عکاسانی برای شکار لحظه جانکاه گرسنگان از مسابقات عکاسی جایزه گرفته‌اند و برای هرچه بهتر نشان دادن فقر و گرسنگی سعی کرده‌اند به بهترین کمپوزیسیون دست بیابند. عکس کودکان گرسنه در سانچو کره شمالی هم یکی از آنهاست. چرخش از پشت و تاریکی تا نمای روبه‌رو، رنگ آبی پنجره ظلمت گرسنگی را ریوده و از دنده‌های استخوانی کودک تنها و هیبت نحیف او تندیسی

عکس و نوشتار

هیا مسیح
شاعر، نویسنده
و پژوهشگر ادبی

«دایانا»، شاهزاده «ولز» در جریان یک سلسله رانندگی در تونلی در بزرگراه پاریس در ۳۱ آگوست سال ۱۹۹۷ کشته شد. «دایانا» که همسر سابق «پرنس چارلز» وارث بریتانیا بود، در زمان زندگی با «چارلز» یکی از معروفترین زنان در جهان بود. مراسم تشییع جنازه و خاکسپاری «دایانا» در تاریخ ۶ سپتامبر با شکوه در لندن برگزار شد و حدود ۲ میلیارد نفر در سراسر جهان، این مراسم را از تلویزیون تماشا کردند. در تصویر، مردم انگلیس با اهدای دسته گل، احساسات خود را نسبت به «دایانا» نشان دادند.

منبع: St John Pope/Colorific/ London

اسلحه‌های خودکار از استخر شنا متعلق به «کنگولو»، پسر رئیس جمهوری پیشین «موبوتو» کشف شد. در ۱۸ ماه مه پس از یک عملیات نظامی ۷ ماهه نیروهای شورشی تحت رهبری «لوران کابیلا»، «کپیتاناسا» پایتخت کشور کنگو را تسخیر کردند. آنان «موبوتو» را که چند ماه پس از فرار در مراکش زندگی می‌کرد، برکنار کردند. به دستور «لوران کابیلا»، کشور کنگو به جمهوری دموکراتیک کنگو تغییر نام داد. وی در سفراتی شروع به کار خود به‌منوان رئیس جمهوری کنگو، قول برگزاری انتخابات در آوریل سال ۱۹۹۹ را داد.

عکس: Perry Kretz